

M A R I A G A Z D A R U

A. B. C.

D A R U L
L U I
M O S C R A C I U N

EDITURA «CUGET ROMANESC» - BUENOS AIRES 1953 - EDITIA II.

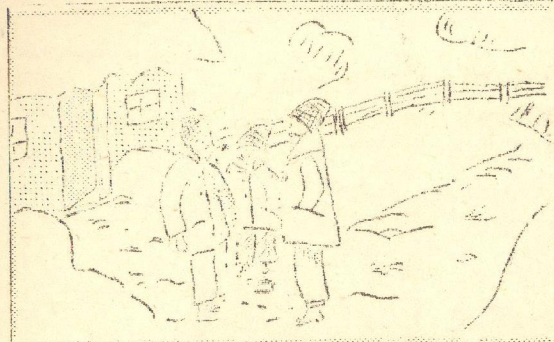
M A R I A G A Z D A R U

A. B. C.

D A R U L
LUI
M O S C R A C I U N

EDITURA «CUGET ROMANESC» - BUENOS AIRES 1953 - EDITIA IIa.

24 Decembrie
Ajunul
Crăciunului

Abia s'a înserat și copiii pornesc cu colindele pe la case, cântând:

"Bună dimineața la Moș Ajun,
"Ne dați, ori nu ne dați?"
apoi cântă colindul:

Florile Dalbe.

Sculați, sculați, boieri mari,
Florile dalbe.

Sculați voi, Români plugari,
Că vă vin colindători,
Noaptea pe la cântători,
Și v'aduc pe Dumnezeu,
Să vă mântuie de rău,
Un Dumnezeu nou născut
Cu flori de crin învăscut.

Sculați, sculați, boieri mari,
Sculați voi, Români plugari,
Că pe cer s'a arătat
Un luceafăr de'mpărat.
El vă zice: "Să trăiți

Intru mulți ani fericiți
Și ca pomii să 'nfloriți
Și ca ei să 'mbătrâniți!"

Florile dalbe.

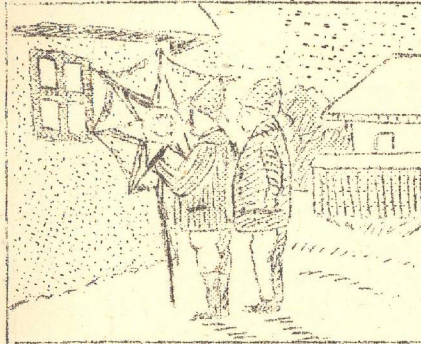
După fiecare vers se repetă: Florile dalbe.

25 Decembrie. Crăciunul.
Nașterea Domnului nostru Isus Cristos.

O ce veste minunată.
O ce veste minunată
În Betleem ni s'arată,
Astăzi s'a născut
Cel fără de'nceput,
Cum au spus proorocii.
Că la Betleem Maria
Săvârșidă călătoria,
Într'un mic sălaș
Lângă-acel oraș,
A născut pe Mesia,
Pe fiul în al Său nume
Tatăl L-a trimis în lume
Să se nască
Și să crească
Să ne mântuiască.

Cine primește
Steaua frumoasă
Și luminoasă,
Cu colțuri multe
Și mărunte,
De la nașterea lui
Dăruite? Cristos

Din ziua de Crăciun 25 Decembrie și până la Bobotează 6 Ianuarie, copiii umblă cu steaua pe la casele creștinilor, anunțând Nașterea Domnului nostru Isus Cristos. Ei cântă: "O ce veste minunată", "Steaua sus răsare", "Trei Crai dela răsărit" și alte cântece frumoase de Stea.

Steaua sus răsare.

Steaua sus răsare,	Mergând după rază
Ca o taină mare.	Pe Cristos să vază.
Steaua luminează,	Și dacă sosiră
Și adeverează.	Indată'L găsiră.
Steaua strălucește,	La dânsul intrară
Și lumii vestește:	Și se închinară,
Că astăzi Curata,	Cu daruri gătite
Prea nevinovata,	Lui Cristos menite;
Fecioara Maria	Luând fiecare
Naște pe Mesia	Bucurie mare,
În țara vestită,	Care bucurie
Betleem numită.	Și aici să fie
Magii cum zăriră	De la tinerețe
Steaua și porniră,	Pân' la bătrânețe.

Inchinarea Magilor

Trei Crai.

Trei Crai dela răsărit
Spre stea au călătorit.
Și-au mers până au stătut,
Unde-a fost pruncul născut.

Și cu toți s'au bucurat,
Pe Cristos dac'au aflat.
Cu daruri s'au închinat,
Ca la un mare împărat.

Moș Crăciun.

Moș Crăciun cu plete albe,
A sosit de prin nămeți,
Și aduce daruri multe
Pe la fete și băeți.
Moș Crăciun! Moș Crăciun!
Din bătrâni se povestește
Că'n tot anul, negreșit,
Moș Crăciun pribeag sosește,
Niciodată n'a lipsit.
Moș Crăciun! Moș Crăciun!
Incotro vrei s'o apuci?
"i-aș cânta " Florile dalbe "
Dacă-aș ști că nu te duci!
Moș Crăciun! Moș Crăciun!

31 Decembrie. Ajunul Anului nou.

În ajunul Anului nou, seara, copiii umblă cu plugușorul. Un copil recitează o poezie de urare " Plugușorul " iar alții pocnesc din biciu și zic din când în când: Ia, mai mânați măi, hăi, hăi!

Plugușorul.

Aho, aho, copii și frați
Stați puțin și nu mânați,
Lângă boi v'alăturați
Și cuvântul mi-ascultați:

S'a sculat mai an
Bădica Traian
Și-a încălecat
Pe-un cal învățat,
Cu numele de Graur,
Cu șauă de aur,
Cu frâu de mătăasă
Cât vița de groasă,
Și în scări s'a ridicat,
Peste câmpuri s'a uitat,
Ca s'aleag'un loc curat
De arat și semănat.
Ia, mai mânați măi,
hăi, hăi!

Cum a dat Dumnezeu, an
Holde mândre lui Traian,
Astfel să dea și la voi,
Ca s'avem parte și noi,
Să vă fie casa, casă,
Să vă fie masa, masă ;

Tot cu casele'ngrijite,
Cu buni oaspeți locuite.
Și la anul să trăiți,
Să vă găsim înfloriți
Ca merii, ca perii,
În mijlocul verii!

Mânați, măi!
Hăi!hăi!

1 Ianuarie. Anul nou

și Sărbătoarea Sfântului Vasile.

În ziua de Anul nou, copiii umblă cu sorcova și urează un an bun, recitând:

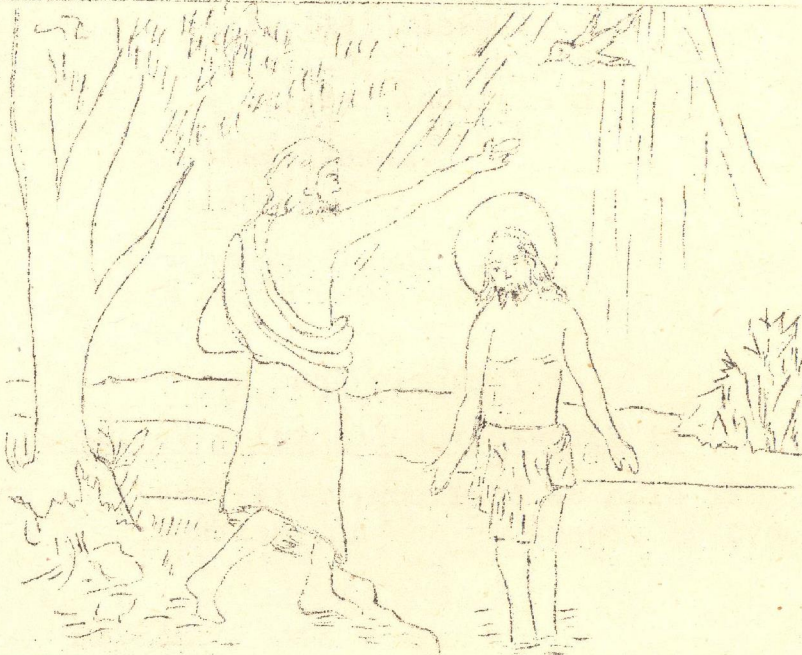
Sorcova.

Sorcova, veselă.
Să trăiți,
Să înfloriți,
Ca un măr,
Ca un păr.
Ca un fir,
De trandafir.
Tare ca piatra,
Iute ca săgeata,
Tare ca fierul,
Iute ca otelul.
La anul și la
Mulți ani!

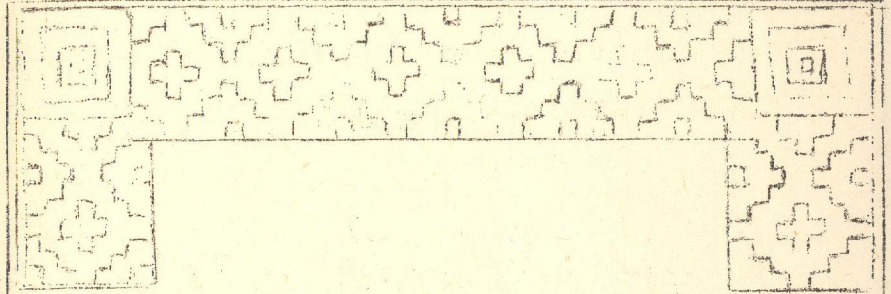

6 Ianuarie. Boboteaza, adică
Botezul Domnului nostru Isus Cristos.

Botezul Domnului.

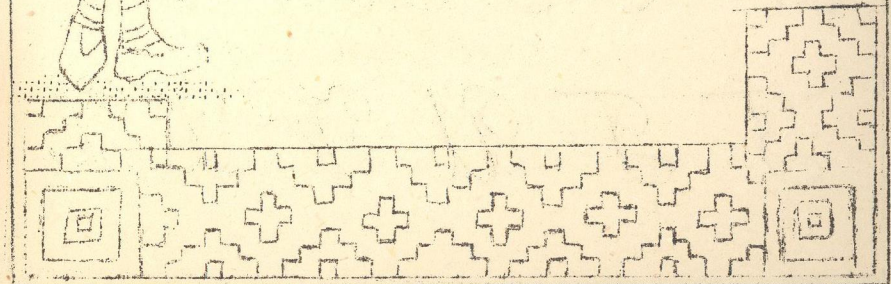
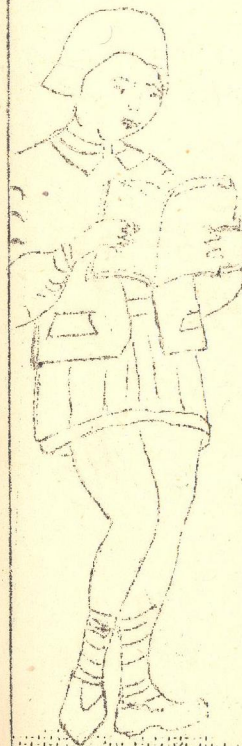
In Iordan Domnu- a intrat,
Sfântu-Ioan L-a botezat,
Și din ceruri Duhul Sfânt,
Lin coboară pe pământ,
Zicând: -Iată Fiul Meu!
Să-L urmați, e Dumnezeu!

Micul meu abecedar.

- Micul meu abecedar,
Tata mi te-a dat ca dar,
Să mă înveți cum să trăiesc
Și la toți să folosesc.

Cărticica blând vorbi:
-Dragul meu, de vrei a ști,
Și urma a mea povață,
Tu citește mult și 'nvață.

ALFABETUL

a b c d e f g h i j k l

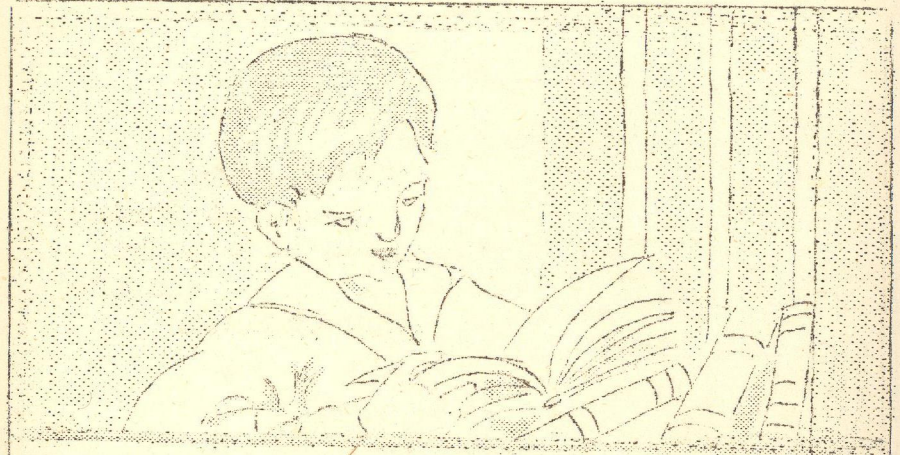
m n o p r s ș t ț u v x z

A B C D E F G

H I J K L M

N O P R S Ș

T ț U V X Z

a . b . c . d . e . f . g . h . i . j . k . l . m .

n . o . p . r . s . ș . t . ț . u . v . x . z .

A . B . C . D . E . F . G . H . I . J . K . L . M .

N . O . P . R . S . Ș . T . ț . U . V . X . Z .

a A a A

Anul nou, cu bucurie
Și cu bine, să sosească!
Și s'aducă libertate,
Pentru țara Românească!

b B b B

București este capitala României.

c. C. C. C.

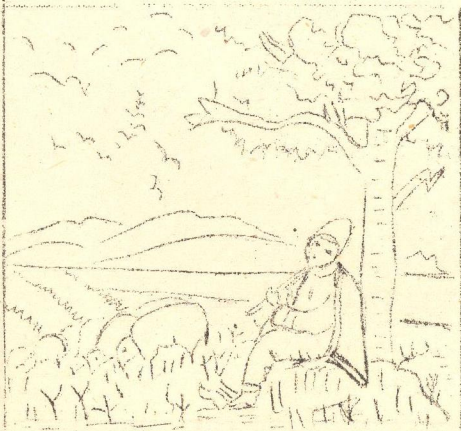
Cântă, cântă
un pui de cuc,
Sus pe-o ramură
de nuc:
Cu-cu, Cu-cu!

d. D. d. D.

Doina este un cântec trist și duios
compus de poporul românesc.

Doină

Doină, doină cântec dulce,
Când te-aud nu m'aș mai duce.
Doină, doină vers cu foc,
Când răsuni, eu stau în loc.

Ciobănașul
păzește oile
și cântă din
fluer o doină.

e. E. e. E.

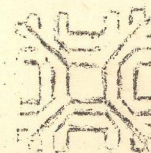
Eminescu este cel mai mare poet al
Românilor.

Revedere.

Poezie de
Mihail Eminescu

-Codrule, codruțule,
Ce mai faci, drăguțule?
Că de când nu te-am văzut,
Multă vreme a trecut,
Și de când m'am depărtat,
Multă lume am umblat...

-Ia, eu fac ce fac de mult,
Iarna viscolul ascult,
Crengile-mi rupându-le,
Apele-astupându-le,
Troenind cărările
Și gonind cântările;
Și mai fac ce fac de mult:
Vara doina mi-o ascult
Pe cărarea spre isvor
Ce le-am dat-o tuturor
Umplându-și cofeele,
Mi-o cântă femeile.

f. F. f. F.

Foamea este cel mai bun bucătar.

Fetița mofturoasă.

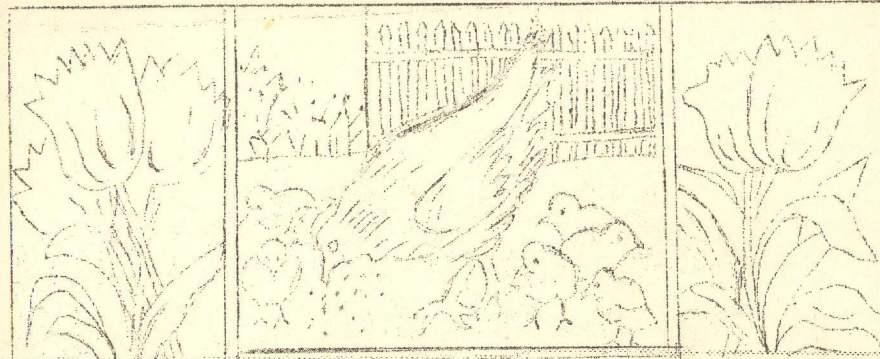
Masa este pregătită. Mama, tata și cu Sandu au început a mânca. Viorica zice că nu vrea supă. Ea face mofturi ca de obicei. Știe că oricând poate să se ducă în bucătărie și să mănânce ceva.

Dar de data asta s'a întâmplat altfel. Mama și cu tata au plecat, iar Viorica și cu Sandu au rămas să se joace în curte cu mingea. Dela un timp foamea a început s'o chinuiască și nici jocul nu-i mai plăcea.

S'a dus în bucătărie, dar n'a găsit nimic de mâncare. Dulapul era gol. Ii veneau lacrimile în ochi de supărare. De ce n'a mâncat și ea la masă ca Sandu? Uite ce vesel este el și cum se joacă cu mingea! Nici nu-i pasă de mâncare! Poate să aștepte să vie părinții fără să-i fie foame cum îi este ei!

Insfârșit au sosit părinții! Viorica s'a dus repede să ajute pe mama la aranjatul mesei. Au început să mănânce cu toții.

Ce bună este supa, mămico! Și mâine să faci supă de asta!

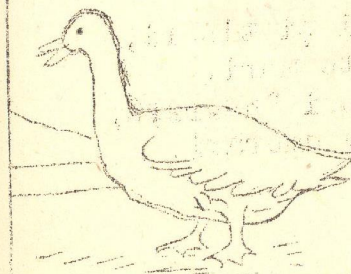

Găina cu puiori.

Cot, cot, cot,
 Fac și eu ce pot.
 Cot-co-dac!
 Puii să-mi împac.
 Ciugulesc,
 Mă sbârlesc
 Și nu-i las,
 Fără mine,
 Nici un pas.
 Și le-adun
 Ce-i mai bun.
 Iar seara le spun
 Cot-co-dac!
 Basmе, să-i împac.

g. G.

g. G.

Gâsca face
 Ga, ga, ga,
 M'aș' certa cu cineva!

h. H. H. H.

Hora este dansul național al poporului român.

Hora.

In sat la Ruginoasa,
Era o horă mare.
O horă prea frumoasă,
In zi de sărbătoare.

Jucau bătrâni și tineri,
Flăcăi și fete mari.
Femei cu prunci în brațe,
Ședeau pe sub umbrari.

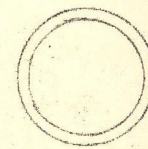
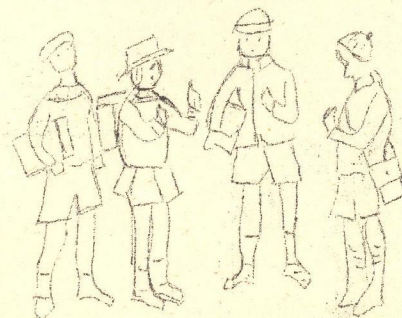
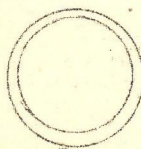
i. c. i. I

Iepurasi.

Iepurași, fugiți acum
Toți în crâng, nu stați în drum!
Vânătorul dacă vine,
N'are să vă fie bine!

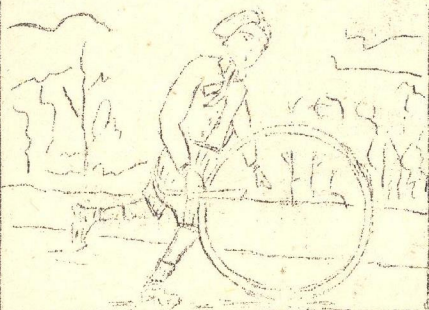
Iepurași, de nu-ți fugi,
In curând vă veți trezi,
Făcuți ciorbă și friptură,
Drept la vânător în gură.

Ineluș învârtecuș
Ghici pe-a cui mână te-am pus?

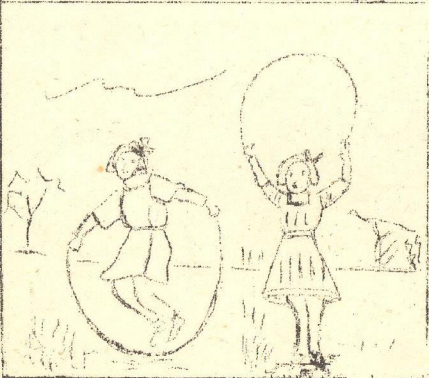
J. J. j. J.
Jocuri de copii.

Jocul
 cu ceroul.

Jocul
 cu mingea.

Jocul
 cu coarda.

Jocul de-a ascunselea.

Ită - liță

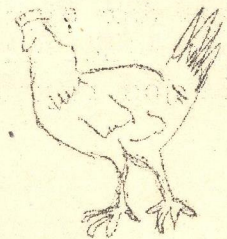
Ită-liță,
 Terteliță,
 Doi cocoși
 Și-o puiculiță.

Cioc-boc,
 Mormoloc,
 Două rațe
 Și-un boboc.

Și-o găină
 Fără cioc.

Ala bala.

Ala bala,
 Portocala.
 Ieși, fetiță,
 La portiță,
 Că te-așteaptă Talion,
 Talion fecior de Domn.
 Cu tichie de frânghie,
 Cu pană de ciocârlie.
 Cioc, boc,
 Treci la loc!

k. K. k. K.

Kilogramul este o măsură de greutate.

Moș Tudor este brutar. El a cumpărat de la Ioana un kilogram de unt. L-a cântărit și a găsit lipsă. A dat-o în judecată. Judecătorul o întrebă: -De ce-ai dat lipsă la cântar? -N'am greutăți de un kilogram și am cântărit untul cu pâinea cumpărată de la Moș Tudor. Așa dar și pâinea dumitale a fost lipsă, îi zise judecătorul. Moș Tudor plecă capul în jos rușinat.

l. L. l. L.

Lenea e cucoană mare
Care n'are de mâncare.

Lupu păru-și schimbă
Dar năravul, ba.

Leneșul, la toate,
Zice că nu poate.

m. M.

m. M.

Mămica iar le pregătește,
Copiilor ceva pe plac.
De vreți să știți ce le prăjește,
Gândiți-vă la...cot-co-dac!

n. N. n. N.

- N'ai carte n'ai parte.
- Nu-ți băga nasul unde nu-ți fierbe
oala.

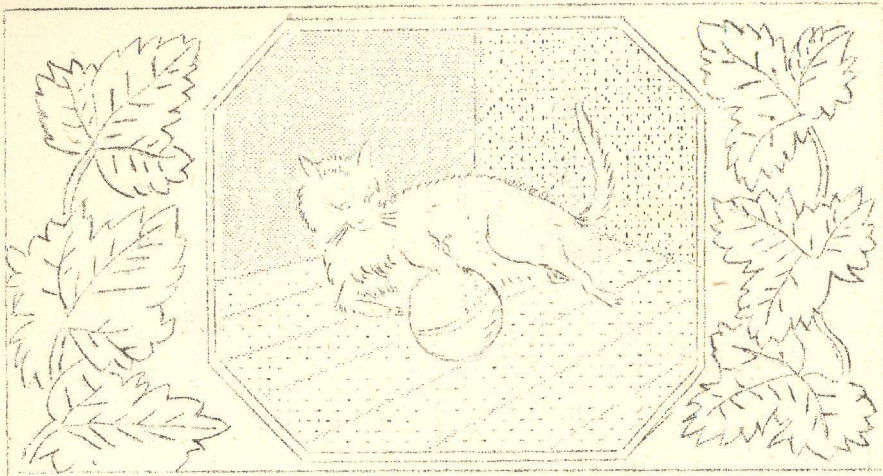
o. O. o. O.

Oaia este un animal blând.

De la oaie luăm lână
și lapte. Din laptele
de oaie se prepară,
în România, renumitul
cașcaval de Penteleu.

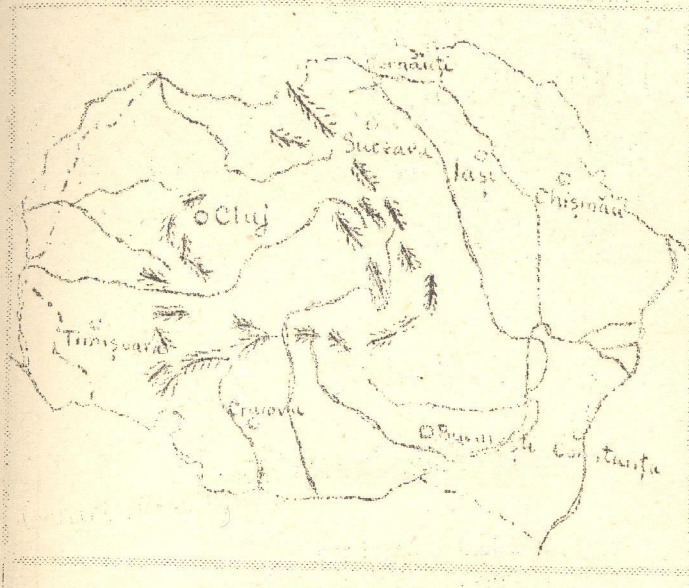
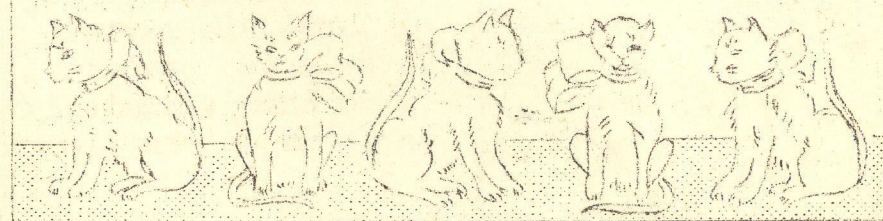

p. P. p. P.

Pisica

Un pisoiu cât portocala
Se juca de-a alandala,
Cu o minge de hârtie
Roșie și albăstrie.

Cu lăbuța și cu gura
O prindea, o da de-a dura
O'ntorcea, o învârtea
Și de loc nu obosea.

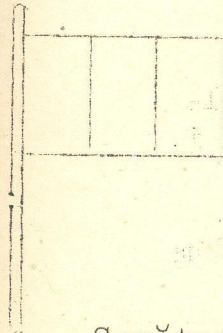

R

r
R

România este țara noastră.

s. S. s. S.

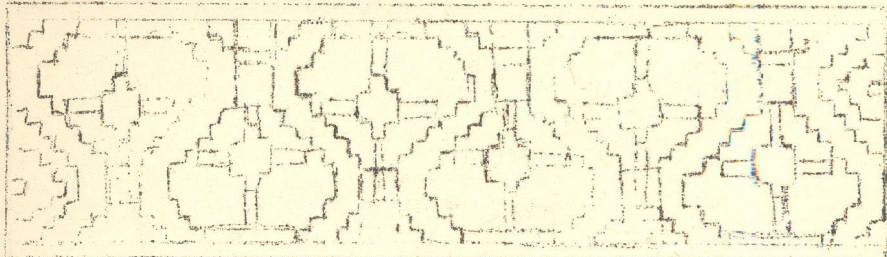
Steagul românesc
Are trei culori:
Roșu, galben și albastru.

s. S. ș. Ș.

Șezătoare numesc Românii adunarea făcută în casa cuiva, când cei care vin aduc și ceva de lucrat.

Ca să petreacă mai vesel împreună, povestesc basme, fac glume sau cântă.

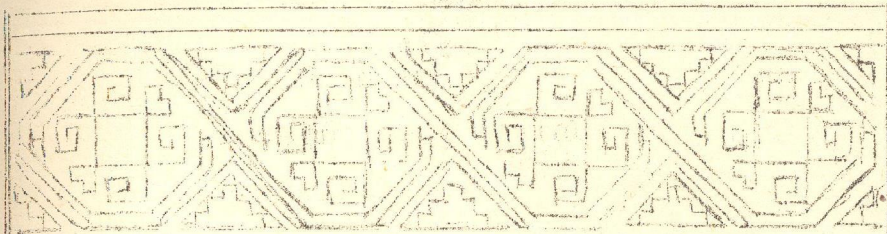

t. T. t. T.

Tatăl nostru.
(Rugăciune).

Tatăl nostru
Carele ești în cer,
Sfintească-se numele Tău!
Vie împărăția Ta,
Facă-se voia Ta,
Precum în cer,
Așa și pe pământ!
Pâinea noastră
Cea de toate zilele
Dă-ne-o nouă astăzi.
Și ne iartă nouă
Greșalele noastre,
Precum și noi iertăm
Greșitilor noștri.
Și nu ne duce
Pe noi în ispită,
Ci ne izbăvește
De cel rău.

Amin.

t. T. t. T.

Țara Românească.

Scumpă Țară românească
Cuib în care m'am născut,
Câmp pe care s'a văzut
Vitejia strămoșească,
Scumpă Țară românească,
Te salut!

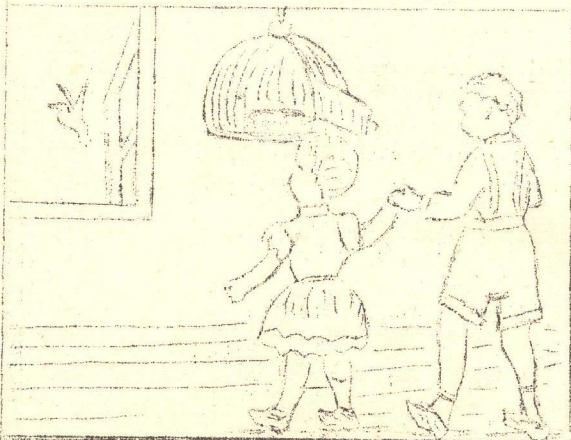
Și-a mea frunte ți se'nchină
Ca'naintea unui sfânt;
Căci, deși copil eu sunt,
Inima de dor mi-e plină,
Să te văd mereu regină
Pe pământ.

Să ai viață de vecie,
Să sporească-al tău popor;
Sub stindardul tricolor,
Să nu vezi decât frăție;
Și-atunci, dac-o fi să fie,
Pot să mor!

u. U. u. U.

Unirea face puterea.

u
U
u
U

Vrăbiuța

Cine bate'n geam tic,tic?
Un vrăbiete foarte mic.
Ciripește: mult mi-e frig,
Ia deschideți-mi un pic!
De mâncare n'am nimic.
Ii făcură cum ceru.
La căldură îi plăcu.
Vesel și cuminte fu,
Pân'ce viscolul trecu.
Dar când soarele-apăru,
Să mai rabde nu putu.
Pe fereastră cea deschisă,
Fâșt,cu-aripa întinsă!

x. X. x. X.

Xenia și Alexandru se duc la școală.

z. Z. z. Z.

Ziua bună se cunoaște de dimineață.

ce. CE.

Cecilia se joacă cu cercul.

ci. CI.

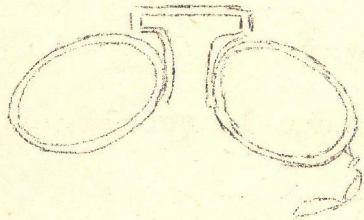
Cireșele
sunt dulci.

Pe această ramură
sunt cinci cireșe.

Ciobanul
păzește oile.

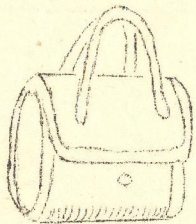
che. CHE.

Ochelari.

chi. CHI.

Chibrituri.

Bunica chiamă pe Chiva ca să-i aducă cheile dela dulap. Cineva a închis dulapul și bunica nu poate să scoată din el ceștile de ceai.

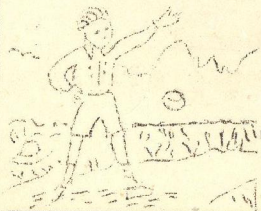

ge. GE.

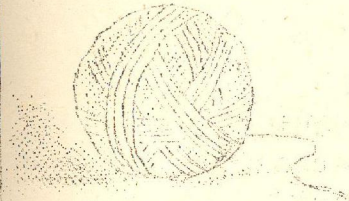
Geantă.

Gerul e mare. Geamurile dela casă sunt închise, ca să nu intre gerul.

Georgeta se uită pe geam, ca să vadă cum ninge afară.

gi. GI.

Gică se joacă cu mingea.

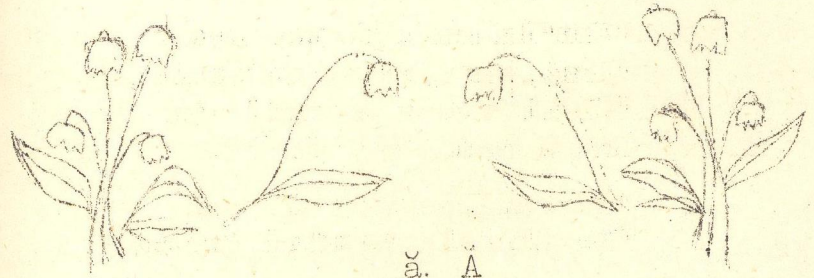
ghe. GHE.

Un ghem de ață.

Ghetele lui Gheorghită sunt curate.

ghi. GHI.

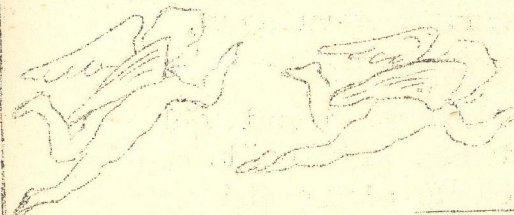
Ghiocelul este prima floare care apare după iarna cea geroasă.

ă. Ă

Căminul părintesc ne apără de rău.

î. Î. Â.

Îngerii stau în cer și îndeamnă pe copii să fie buni.

România este cuvântul care încălzește sufletul tuturor Românilor.

Darurile.

Două scufii, cu urechi
 Și târligi două perechi,
 Mânicele și pieptare.
 Mult de lucru nu mai are.

Ghemul când i-l ia pisica
 Iar se supără bunica.
 Tocmai pe sub un dulap
 Fuge și câte-un ciorap.

"Vin' la mama să te pupe
 "Inșă, vezi, nu mă'nterupe,
 "Că-mi rămân nepoții goi"
 Roagă maica pe pisoiu.

"Că vouă, ce vă mai pasă
 "In flanela voastră groasă."

Cinci cârlige.

Mâinile bătrânii mele
 Impletesc în cinci undrele,
 Intr'ascuns, pentru ajun,
 Darurile de Crăciun.

Ziua'ntreagă nu-i mai văd
 Schiopătarea prin omăt.
 Cui apucă de o'ntreabă
 Maica-i spune c'are treabă.
 .....

Ghetele Tatii.

Este ajunul Crăciunului. Nina și Paul își pregătesc ghetele, în care Moș Crăciun are să le pună daruri.

Lui Paul i se par ghetetele lui prea mici pentru toate darurile ce-ar vrea să le caute de la Moș Crăciun. De asta s'a gândit să puie pe-ale tatii în locul lor.

Aduse ghetetele tatii și le puse alături de ale sorei sale. Toată noaptea Paul visă numai ghete pline cu jucării și cu bomboane.

Cum se făcu ziuă, amândoi copiii se repeziră să-și găsească darurile.

Nina găsi o păpușă îmbrăcată într'o rochie de mătăasă albastră și o pungă cu bomboane, iar Paul numai un pachet de tutun.

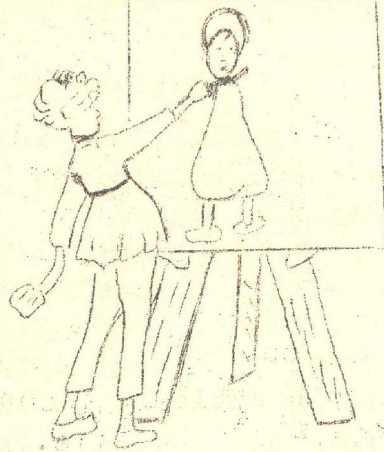
Bietul Paul nu s'a bucurat deloc de acest dar. A lăsat buza în jos și e gata să plângă. Dar iată că vine tatăl său, care-i zice:

"Vezi, Paul? Moș Crăciun nu împarte daruri decât copiilor. Când a văzut ghetetele astea mari, a crezut că umblu și eu după daruri, și mi-a pus în ele un pachet de tutun. Ghetetele tale le-am găsit aseară aruncate prin odaie și le-am pus eu în altă parte. Hai să vedem, dacă nu ți-a lăsat ceva în ele."

Copilul începu să râdă și-și șterse ochii plini de lacrimi.

Se duse cu tatăl său și găsi în ghetetele sale o cutie cu soldați de plumb și un pachet de alune.

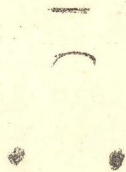

Cum am făcut eu o păpușă.

Unchiul Cucuruz
Astăzi mi-a adus
Două ciocănele
Să mă joc cu ele.

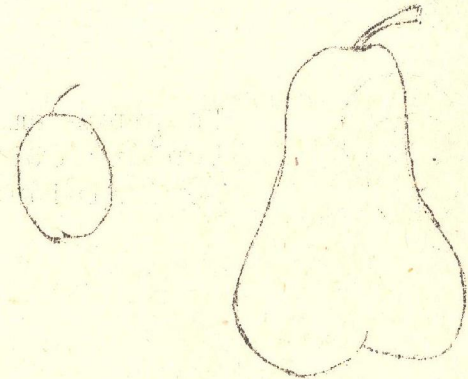
Două linioare
Două punctișoare.

O lună și-o seară.

O prună și-o pară.

Și mi-a zis:

"Nepoate,
Din acestea toate
Fă-mi o păpușică
Frumoasă și mică.

Și eu i-am făcut
Și lui i-a plăcut.

Știți cum am lucrat?

Am pus sus o lună.

Sub lună,
O prună.

Pe prună am crestat:
Două punctișoare,
Două linioare.

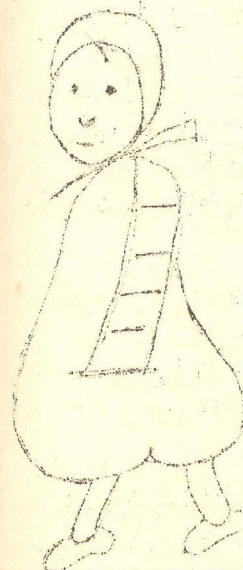
Sub prună,
Am pus para.

Peste pară,
Scara.

Iar sub toate cele,
Două ciocănele.

Păpușică mititică,
Fii cuminte și m'ascultă.
Ești mai mică decât mine,
Iar eu am minte mai multă.

O sezătoare acasă la bunici.

Bunicii chemară acasă la ei pe cei doi nepoți, Veronica și Andrei. În ziua aceea au venit mulți flăcăi și fete, căci era sezătoare. Fiecare și-a adus ceva de lucrat: fetele de împletit flanele, sau de tors lână, iar flăcăii de făcut coșuri din nuele. Ca să fie mai multă veselie, au început a spune glume și basme. După aceea s'au pus pe cântat.

Ce rău le părea nepoților că nu știau și ei acele cântece! Bunicul le-a spus că este și rândul lor să cânte ce-au învățat la școală. Ce bucurie pe ei! Ca să-și facă curaj, Veronica și Andrei s'au uitat unul la altul, apoi au început să cânte așa cum învățaseră la școală.

A ruginit frunza din vii,
Și rândunelele-au plecat.
Pustii sunt lanuri și câmpii,
Pustii sunt holdele din sat.
Trala la la la la la!

Ce limpede și dulce sunau glasurile lor! Toți i-au ascultat cu plăcere. Atunci ei au voit să arate că mai știu încă unul frumos și au început:

Vântuleț de primăvară,
Ce-ai venit să ne mai spui?
Vrei să-mi spui ce face țara,
Să pun capăt dorului?!

-Am venit să-ți spun, măi frate,
Cum șoptesc izvoarele,
Cum în lunca înverzită,
Se'ntrec cântătoarele.

Să dăm mâna frați de sânge!
Știți voi bine dorul meu:
Țara, vreau să-mi fie'n pace,
Și-apoi ce-o vrea Dumnezeu!

Pe la sfârșitul cântecului flăcăii și fetele au cântat în cor cu ei, iar bunicii lor le creștea inima de bucurie că au așa nepoți. Ia să văd, spuse bunicul, dacă puteți deslega niște ghicitori:

Eu la orice casă	Am un copac
Sunt slugă aleasă.	Cu 12 ramuri:
Eu pe ori și cine	În fiecare ramură
Intâmpin când vine.	Câte patru cuiburi.
Când iese afară,	În fiecare cuib
Eu îl petrec iară.	Câte șapte ouă.
Ghici ce e?	Ghici ce e?

Cine geme toată ziua,	Am o găină
Fără să fie bolnav	Pestriță,
Și caută mereu pe jos,	Duce vestea
Fără să fi pierdut ceva?	La Gheorgiță.
Ghici cine e?	Ghici ce e?

Cine-i dobitocul	Poți să fugi de ea
Ce păzește focul,	Prea bine,
Și-și spală cojocul?	Că tot vine
Toarce fără caer,	După tine.
Și n'are nici fus?	Ghici cine e?

Două din ghicitori le-au deslegat nepo-
teii, iar restul, ceilalți.

La urmă bunicul le zise:

-Spuneți repede: hârb frânt, hrib fript!

Toți au încercat, dar se încurcau și râdeau.

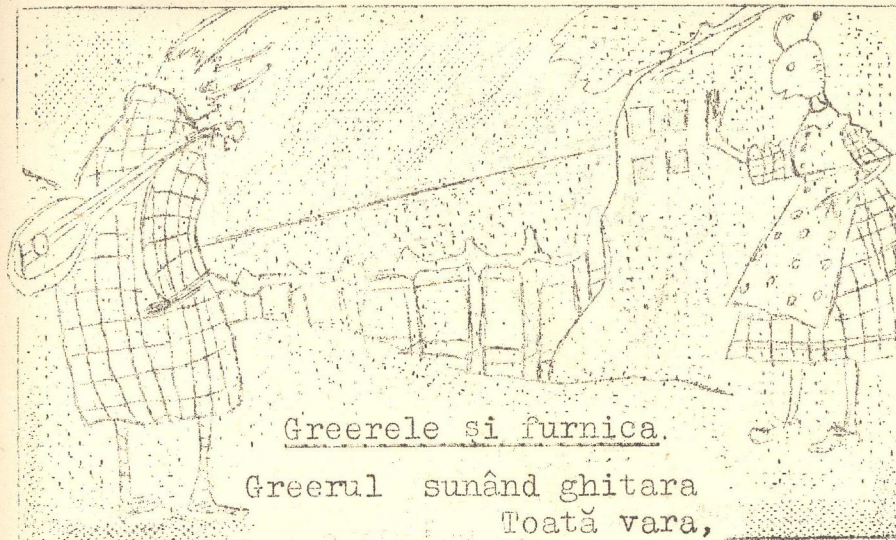
-Dar asta: capra crapă piatra'n patru.

Iar s'au încurcat. A fost un râs și o ve-
selie ne mai pomenite.

Se înserase de-abinelea. Înainte de ple-
care, flăcăii și fetele s'au oprit în curte
și au întins o horă mare, în care au luat și
pe nepoți și pe bunici și au jucat până
târziu, când a răsărit luna. Apoi veseli au
plecat fiecare pe la casele lor.

Vine rața.

Vine rața de pe baltă
Cu codița retezată
Și se suie'n foișor
Și ouă un oușor.
Oușorul verzișor
Să-l mănânce Petrișor.
Oușorul mititel
Să-l mănânce Ionel.
Oușor coajă subțire
Il mănâncă ori și cine.

Greerele și furnica.

Greerul sunând ghitara
Toată vara,

Iflifliu s'a pomenit
Crivățul când a venit.
N'avea bietul! nici fărâma
De muscuță sau de râmă...
Merse foamea deci să-și zică
La vecina lui furnică.
Și-o rugă ca să renunțe
La vre-o două, trei grăunțe,
Pân'la anul viitor.
"Îți plătesc ce-ți sânt dator,
Cu dobânzi, când am să treer,
Pe cuvântul meu de greer!"
Dar furnica-i cam avară -
Asta-i singuru-i păcat -
"Ce-ai făcut tu astă vară?"
Ea pe greer l'a'ntrebat.
"Apoi zi și noapte eu
Am cântat de nu-ți displace..."
"Ai cântat? Ei, n'am ce-ți face!
Acum joacă, fătul meu!"

Degetele.

Spune degetul cel mare,
Către arătător,
Spune degetul cel mare:
N'am fărâma de mâncare,
Frate-arătător!

Spune către mijlociul,
Cel arătător,
Spune arătătorul:-Frate,
Nu mai sunt de loc bucate,
Și de foame mor!

Se apleacă mijlociul
Către inelar,
Și îi spune-atâta numa:
-Ce e de făcut acum
Frate inelar?

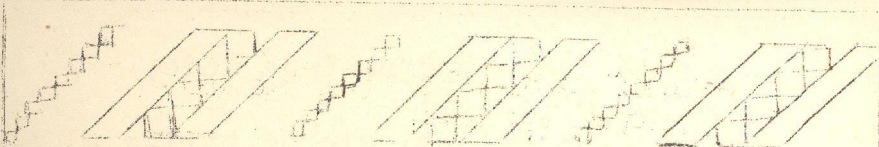
Leneș cată inelarul
Către ei - și-apoi,
Ca în silă le răspunde:

-Ce să faci când nu-i de unde,
Om răbda și noi!
Prinde-atunci cel mic să strige
Mai isteț ca ei:
-Ce tot plângem și ne frângem?
Hai la muncă să ne strângem
Toți uniți, - că nu rămâne
Niciodată fără pâine
Cel ce vrea să și-o câștige,
Frățiorii mei!...

Motanul pedepsit.

Rândunica e plecată
După hrană pentru pui.
Cuibu-i singurel sub streșini
Și prin curte nimeni nu-i!
Râde sub musteți motanul:
-Ce noroc!Păcat să-l scap!
Iute sus!Dar poc o piatră
Il lovește drept în cap.
Trist se tânguie motanul:
Miau!și vai de capul meu!
Petrișor îl ia în brațe:
-Iartă-mă,te rog,căci eu
Te-am lovit și rău îmi pare,
Dar de bieții puișori
Ție cum nu ți-a fost milă,
Când săriși ca să-i omori?

În ziua de 24 Ianuarie se serbează uni-
rea Principatelor Române, Moldova și Munte-
nia, făcută la 1859. Atunci poetul Vasile
Alecsandri a scris poezia Hora Unirii pe
care toți Românii au cântat-o și au juca-
t-o.

Hora Unirii

Hai să dăm mână cu mână,
Cei cu inima română.
Să'nvârtim hora frăției,
Pe pământul României!

Iarba rea din holde piară,
Piară dușmanii din țară.
Între noi să nu mai fie
Decât flori și armonie!

Măi Muntene, măi vecine
Vino să te prinzi cu mine
Și la viață cu unire,
Și la moarte cu'nfrățire!

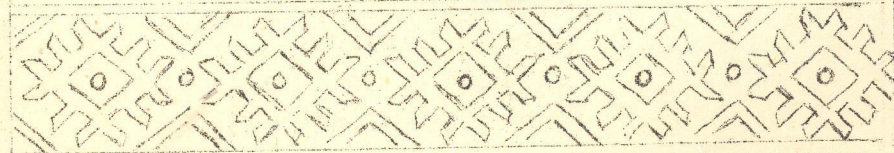
Unde-i unul nu-i putere
La nevoi și la durere.
Unde-s doi puterea crește
Și dușmanul nu sporește.

Amândoi suntem de-o mamă,
De-o făptură și de-o seamă,
Ca doi brazi într'o tulpină
Ca doi ochi într'o lumină.

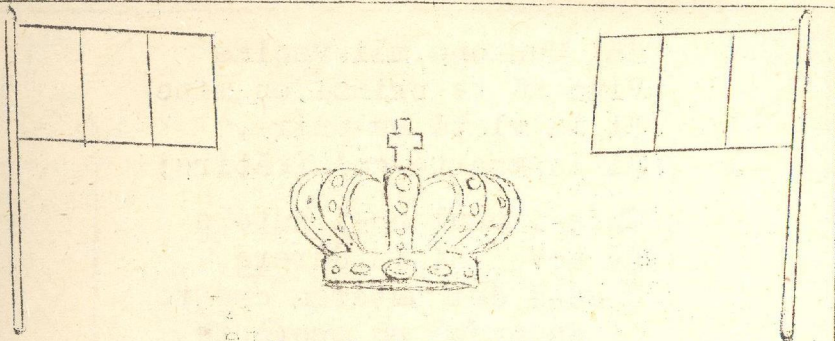
Amândoi avem un nume,
Amândoi o soartă'n lume.
Eu ți-s frate, tu-mi ești frate,
În noi doi un suflet bate.

Vin la Milcov cu grabire
Să-l secăm dintr'o sorbire,
Ca să treacă drumul mare
Peste-a noastre vechi hotare.

Și să vadă sfântul soare
Într'o zi de sărbătoare
Hora noastră cea frățească,
Pe câmpia românească.

Imnul Național.

Trăiască Regele,
 In pace și onor,
 De țară iubitor
 Și-apărător de țară.
 Fie Domn glorios,
 Peste noi!
 Fie'n veci norocos,
 In războiu!
 O, Doamne sfinte,
 Ceresc părinte,
 Susține cu-a Ta mână
 Coroana română!
 Trăiască Patria,
 Cât soarele ceresc,
 Raiu vesel pământesc,
 Cu mare falnic nume.
 Fie'n veci ferită,
 De nevoi!
 Fie'n veci locuită,
 De eroi!
 O, Doamne sfinte,
 Ceresc Părinte,
 Intinde a Ta mână,
 Peste Țara Română!

10 Maiu.

In ziua de 10 Maiu 1877, România s'a declarat Stat independent.

La 10 Maiu 1881 s'a proclamat regat, încoronând ca rege al Românilor pe Carol I.

Pentru aceasta 10 Maiu este sărbătoare națională.

Zece Maiu.

Un vultur veni din munte
 Și ne-a zis: Români eroi,
 Știu un prinț viteaz și tânăr
 Ce-ar veni cu drag la voi.

Dacă vreți vi-l dau ca rege.
 Noi cu toții: "Să ni-l dai!"
 Și ne-a dat pe Vodă Carol
 Intr'o zi de zece Maiu.

Și-a venit vulturul iarăși
 Și ne-a zis: "Popor român!
 Ești viteaz, la ce mai suferi
 Jugul unui neam păgân?"

Fă-te liber, desrobește
 Mândra țară care-o ai!"
 Și noi liberi ne făcurăm
 Intr'o zi de zece Maiu.

Zece Maiu ne-a fi deapururi
 Sfântă zi, căci ea ne-a dat
 Domn puternic țării noastre,
 Libertate și regat.

De ce plângea păpușa?

Eri mă jucam cu niște poze. Păpușica mea sta singură pe scăunelul de lângă sobă și plângea. La început eu n'am auzit-o. Dar mai pe urmă, am ascultat cu băgare de seamă și am auzit-o bine. Suspina și sughița. Biata păpușică! De ce-o fi plângând ea?

Mă dusei la scăunel și-o luai în brațe.

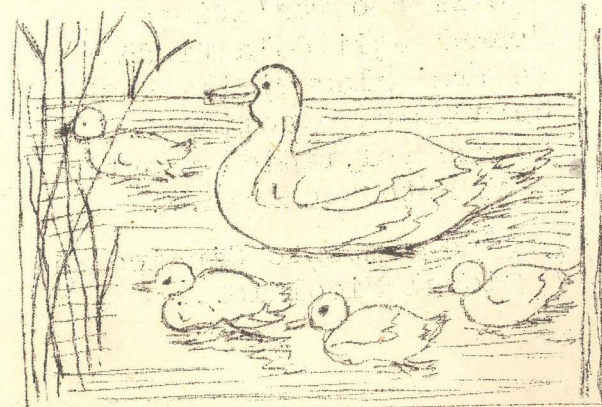
-De ce plângi tu, fetița mamei? Te-ai tăiat cu foarfecile? Așa? Nu ți-am spus eu că fetițele mici, ca tine, nu trebuie să umble cu foarfecile? Vezi? Așa pățește cine nu ascultă!

A! ce zici? Nu te-ai tăiat? N'ai umblat cu foarfecile! Bine, fetițo, bine! Să nu umbli cu foarfecile! Dar de ce plângi tu? Ce? Că ți-ai murdărit rochițele? Așa? Mâncate-ar mama! Curățica mamei! Cum plânge ea că i s'au murdărit rochițele. Lasă, fetițo, nu mai plânge! Uite, trimit s'o cheme repede pe Anișoara. Să punem la spălat.

Și o să-ți spăl rochițele, să fie curate.
Și să nu mai plângi.
Așa! mâncă-o-ar mama, curățica mamei.

Cântecul raței.

Foaie verde foi de tei,
Vine rața din costrei
Cu vre-o patru boboeci
Și rățoiul după ei.
Frunză verde și-o lălea,
Rața ici, rața colea.
Rața trece Dunărea,
Cu bobocii după ea.
Sunt vre-o patru boboeci
Și rățoiul după ei.
Rața ici, rața colea
Rața paște papura.
Cei vre-o patru boboeci
Pasc foițe de costrei;
Iar rățoiul
Usturoiul.

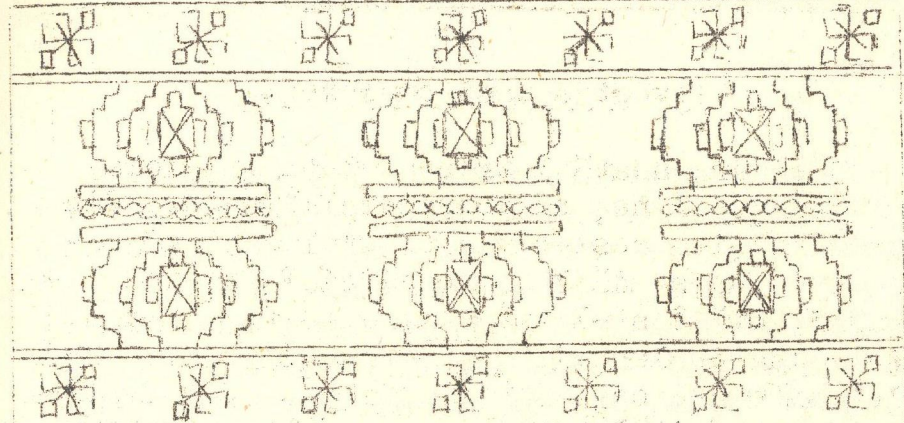

Pace.

Luna'și picură argintul
 Tremurându-l pe fereastră.
 Vede-atâta împăcare,
 Străjuind căsuța noastră.
 Lângă pat zâmbind stă mama
 Adormindu-și copilașii.
 Cămășuțe cu mătăasă
 Le-a cusut mâna nănașii.
 Numai moșul povestește
 Așezat pe fața vetrei,-
 Dumiriți de-o pildă veche
 Il ascultă doi cumetri.

Dar auzi! -Cățelul latră,
 S'aud șoapte în ogradă
 Și s'aude sub opincă,
 Scârțâitul de zăpadă.
 S'a curmat deodat'povestea
 Și-i tăcere mută'n casă.
 Osteniți dorm ochelarii
 Pe ceaslovul de pe masă.
 Licărind o raz'atinge
 Geamul ușii dela tindă.
 De trei glasuri legănată,
 Se'nfiripă o colindă...
 De sub țol,ridică fruntea
 Două fete bucălaie...

-Blând zâmbește din icoană
 Cuviosul Nicolaie...

Cântec.

Cântecul ce-ades ți-l cânt
 Când te-adorm în fapt de seară,
 Puiule,e-un cântec sfânt,
 Vechi și simplu de la țară.

Mama mi-l cânta și ea
 Și la viersul ei cel dulce
 Puiul ei se potolea
 Și-o lasa frumos să-l culce.

Azi te-adorm cu dânsul eu,
 Ieri,el m'adormea pe mine.
 Și-adormi pe tatăl meu
 Când era copil ca tine.

Măine,când voi fi pământ,
 Nu-l uita nici tu,și zi-le,
 Zi-le doina,cântec sfânt,
 La copiii tăi,copile!

Povestea unui om leneș.

Ci-că era odată într'un sat un om grozav de leneș; de leneș ce era, nici îmbucătura din gură nu și-o mesteca. Și satul văzând că acest om nu se dă la muncă nici în ruptul capului, hotărî să-l spânzure pentru a nu mai da pildă de lenevie și altora. Și așa se aleg vreo doi oameni din sat și se duc la casa leneșului, îl umflă pe sus, îl pun într'un car cu boi, ca pe un butuc nesimțitor, și hai cu dânsul la spânzurătoare.

Așa era pe vremea aceea.

Pe drum se întâlnesc cu o trăsură, în care era o cucoană. Cucoana, văzând în carul cu boi un om, care semăna a fi bolnav, întrebă cu milă pe cei doi țărani, zicând:

-Oameni buni! Se vede că omul cel din car e bolnav, sărmanul, și-l duceți la vreo doftoroaie undeva, să se caute.

-Ba nu, cucoană, răspuse unul dintre țărani, să ierte cinstita față a dumnevoastră, dar aista e un leneș, care nu credem să mai fi având pereche în lume; și-l ducem la spânzurătoare, ca să curățim satul de-un trândav.

-Aleii! oameni buni, zise cucoana, înfiorându-se; păcat, sărmanul, să moară ca un câine, fără de lege! Mai bine duceți-l la moșie la mine; iacătă curtea, pe costișa ceea. Eu am acolo un hambar plin cu posmagi; ia așa pentru împrejurări grele, Doamne ferește! -A mânca la posmagi, și a trăi și el pe lângă casa mea;

că doar știu că nu m'a pierde Dumnezeu pentru o bucațică de pâine. Dă, sântem datori a ne ajuta unii pe alții.

-Ia-auzi, măi leneșule, ce spune cucoana; că te-a pune la coteț, într'un hambar cu posmagi, zise unul dintre săteni. Iaca peste ce noroc ai dat, bată-te întunerecul să te bată, uriciunea oamenilor! Sai degrabă din car și mulțumește cucoanei că te-a scăpat dela moarte, și-ai dat peste belșug, luându-te sub aripa dumisale. Noi gândeam să-ți dăm sopen și frânghie. Iar cucoana cu bunătatea dumisale, îți dă adăpost și posmagi; să tot trăești, să nu mai mori! Să-și pue cineva o brazul pentru unul ca tine și să te hrănească ca pe un trântor, mare minune-i și asta! dar tot de noroc să se plângă cineva. Bine-a zis, cine-a zis: "Boii ară și caii mănâncă". Hai, dă răspuns cucoanei, ori așa, ori așa, că n'are vreme de stat de vorbă cu noi.

-Dar mueți-s posmagii zise atunci leneșul cu jumătate de gură, fără să se cărnească din loc.

-Ce-a zis? întrebă cucoana pe săteni.

-Ce să zică, milostivă cucoană, răspuse unul, ia, întrebă că mueți-s posmagii?

-Vai de mine și de mine, zise cucoana cu mirare; încă asta n'am auzit! Da el nu poate să și-i moaie?

-Auzi, măi leneșule: te prinzi să moi posmagii singur, ori ba?

-Ba, răspuse leneșul. Trageți mai bine tot înaintea! ce mai atâta grijă, pentru astă pus-

tie de gură!

-Atunci unul dintre săteni zise cucoanei:

-Bunătatea dumnevoastră, milostivă cucoană, dar degeaba mai voiți a strica orzul pe găște. Vedeți bine, că nu-l ducem noi la spânzurătoare numai așa de flori de cuc, să-i luăm năravul. Cum chitiți? Un sat în -treg n'ar fi pus oare mână dela mână, ca să poată face dintr'însul ceva? Dar ai pe cine ajuta? Doar lenea-i împărăteasă mare, ce-ți bați capul!

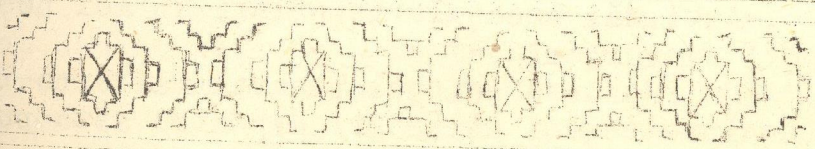
Cucoana atunci, cu toată bunăvoința ce avea, se lehametește și de bine facere și de tot, zicând:

-Oameni buni, faceți dar cum v'a lumina Dumnezeu!

Iar sătenii duc pe leneș la locul convenit, și-i fac felul. Și iaca așa a scăpat și leneșul acela de săteni și sătenii aceia de dânsul.

Mai poftescă deacum și alți leneși în satul acela, dacă le dă mâna și-i ține cureaua.

Ș'am încălicat pe-o șea, și v'am spus po-vestea așa.

Gică și cățelul.

-Cărți, caete, toc, cerneală,
Odihniți-vă'n ghiozdan!
Astăzi nu mă duc la școală!
-Ce? o zi doar nu-i un an!

Camarazilor din clasă
Nu le-o fi atât de greu,
Pentru că stau eu acasă
Și petrec pe placul meu.

Bombonel, cățel de treabă,
Auzi tu? nu mai dormi!
Școală-te și vino'n grabă:
Stau cu tine... stau o zi.

Ș'o să-ți dau învățătură
Să faci sluj, să faci aport,
Să faci câte-o săritură
Și'ndată să te faci mort.

Ce te uiți așa la mine?
Mârâi?... zău! te-ai lenevit?
Uite varga, vezi-o bine:
De nu'nveți te-am și croit.

Când băiatul era gata
Să lovească pe cățel,
Supărat veni și tata
Și văzând ce face el,

Ii strigă: -Da, da, de frică
Fuge lenea! știu și eu.
Adu varga! Eu sunt Gică,
Iar tu fii cățelul meu!

Intrebări și răspunsuri.

-Câți pași face vrabia într'un an?

-Nici un pas.

Căci ea nu pășește; ea sare.

...

-De ce cântă cocoșul cu ochii închiși?

-Fiindcă știe cântecul pe de rost.

...

-Ce cocoș a cântat și l-a auzit
toată lumea?

-Cocoșul din corabia lui Noe.

...

-Ce faci când ți-e frig?

-Te'mbraci.

-Nu!

-Dar ce faci atunci?

-Tremuri.

...

-Cum se dau banii?

-Ușor.

-Nu!

-Greu.

-Nu!

-Cu socoteală.

-Nu!

-Dar cum se dau?

-Cu mâna.

...

-Ce literă să adăugăm la începutul cu-
vântului o r ă , ca să avem un joc?

Primăvara.

A trecut iarna geroasă,
Câmpul iată-l înverzit.

Rândunica cea voioasă

La noi iarăși a sosit.

Turturelele se'ngână,
Mii de fluturi vezi sburând,
Și pe agera albină

Din flori miere adunând.

Dintr'o creangă'n alta șboară
Sturzul galben, aurit.

Salutare primăvară,

Timp frumos, bine-ai venit!

Cântă cucu'n dumbrăvioară,
Pe copacul înflorit.

Salutare primăvară,

Timp frumos, bine-ai venit!

Cântecul berzei.

-Barză, barză -

Ce-ai în cioc?

-Un boboc!

-Dar în gușă?

-O căpușă!

-Dar în ghiare?

-O lipitoare.

O lecție.

Mama lui Dragoș caută o fată de ajutor la gospodărie. Ea a dat de veste în toate părțile și iată, că într-o dimineață, intră la ea o fetișoară de vre-o 14 ani.

-Mi s'a spus, doamnă, că aveți nevoie de o fată de ajutor. Dacă este adevărat, sunt gata să mă bag la d-voastră.

Mama lui Dragoș privi fata cu luare aminte. Era curățică și părea deșteaptă.

-Carte știi? o întrebă ea...

-Da, doamnă, am isprăvit școala primară.

Mama era gata s'o tocmească, când băgă de seamă că rochia fetei era descusută într-o parte, iar la mânecă îi lipseau doi nasturi.

-Ce este asta? întrebă mama lui Dragoș.

-Nasturii mi-au căzut aseară.

-Foarte bine. Dar de ce nu ți-ai cusut rochia, nici nasturii? N'ai avut ață?

-Ba am avut ață, însă am uitat.

-O! zise mama, dacă uiți să-ți îngrijești lucrurile tale, cum o să ai grijă de ale mele? Eu am nevoie de o fată de încredere, ca să-i pot da pe mână și bani, și lucrurile din casă. Tu nu ești bună pentru mine, dacă ești fără grijă. Imi pare rău, dar nu te pot lua.

Fetița plecă rușinată și supărată că pierdea serviciul. De atunci, să credeți că nicodată n'a mai ieșit din casă, până nu și-a cercetat hainele, dregându-le la nevoie.

Corbul și vulpea.

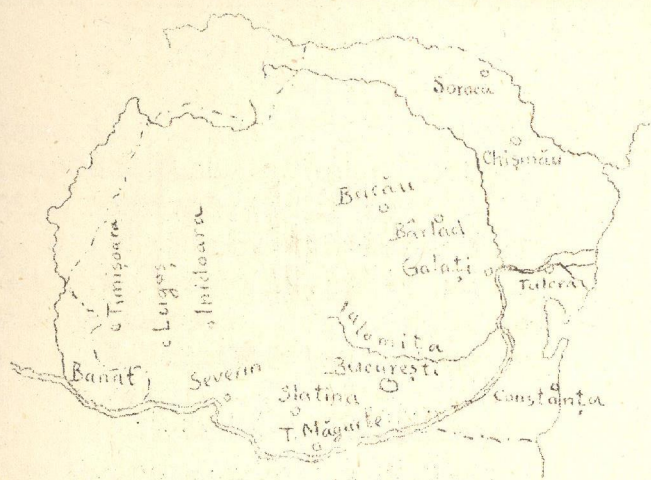
Corbul a furat odată Cașcaval de undeva, și cu bucățica'n gură, Intr'un pom pe-o cracă sta. Vulpea însă-l mirosise, De prin văi, pe unde-a fost. Ei îi place cașcavalul și știa că corbu-i prost.

Vine'ncet cu vorbe bune:

-A! iubite, plecăciune;
Doamne ce mai frumusețe!
Ce pasăre! Ce minune!
Ce drag de pene mărețe!
Dar n'are glas! Ce păcat!
Corbul s'a umflat în pene
și gândi: "Ba am eu, nene!"
și ca să-și arate glasul,
El să cânte a'nceput!

Dar când își deschise ciocul,
Cașcavalul i-a căzut;
Vulpea l-a mâncat râzând,
Corbul a rămas flămând.

Ia mai cântă, cucule!

-Ia mai cântă cucule!
 -Nu mai pot voinicule,
 C'am cântat la Timişoară
 Şi mai sus la Inidoară
 N'am primit o para chioară.
 C'astă vară am cântat
 La Lugojul din Banat
 Nici un ban n'am căpătat.
 C'am cântat la Severin
 Numai p'un pahar de vin
 Şi nici ăla n'a fost plin.
 Şi-am cântat la Slatina
 P'un inel şi pe-o mărgea;
 Iar la Turnu Măgurele,
 Am cântat pe trei mărgele
 N'am ales nimic din ele.

Am cântat la Bucureşti
 Şi la curţile domneşti;
 Lumea toată se plimba
 Pe mine nu m'asculta.

-Ia mai cântă, cucule!
 Nu mai cânt voinicule,
 C'am cântat în Dobrogea,
 În Tulcea şi'n Constanţa,
 De mi-am scurtat viaţa.
 Şi-am cântat pe Ialomiţa
 Pe o cută de lubeniţă.

C'am cântat pe la Galaţi,
 N'am câştigat nici un sfânt.
 Şi-am cântat lângă Bârlad
 Nici un ban n'am adunat.

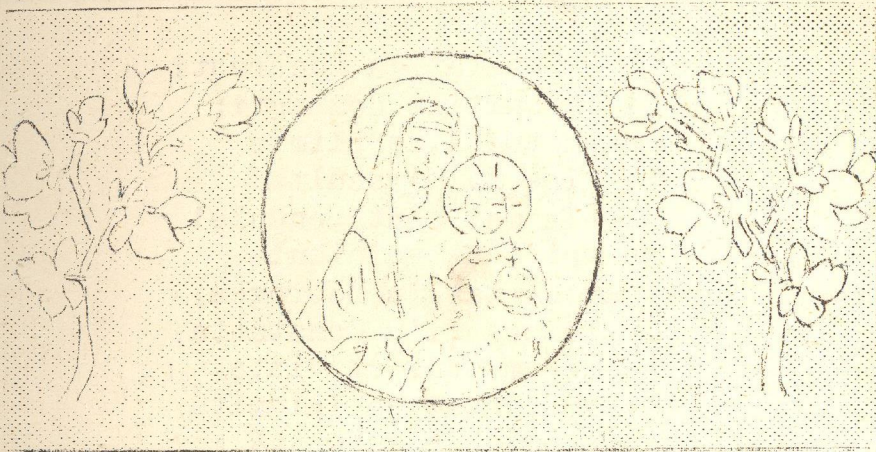
C'am cântat lângă Cotnari,
 Pe la podgoreni mari.
 Am cântat o vară întreagă,
 Pentru'un pic de poamă neagră.

Şi-am cântat la Chişinău,
 C'un frate de la Bacău,
 Dar şi-acolo mi-a mers rău;
 C'a venit un neam de rus,
 Cine naiba l-a adus,
 Că mi-a dat c'o zburătură
 Şi m'a lovit peste gură!

-Ia mai cântă, cucule!

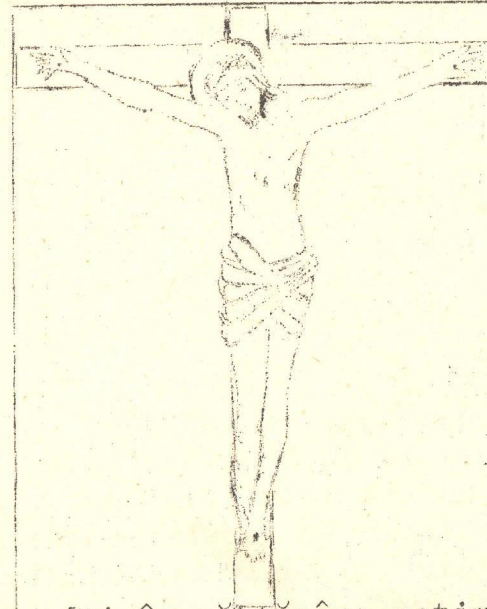
-Aşteaptă voinicule,
 Să crească frunza de fag,
 Să cânt în codru cu drag;
 Să crească frunza de mure,
 Să cânt cu drag în pădure.

Cuvine-se cu adevărat.

Cuvine-se cu adevărat,
Să Te fericesc pe Tine
Născătoare de Dumnezeu;
Cea pururea fericită
Și prea nevinovată
Și Maica Dumnezeului nostru.
Ceeace ești mai cinstită,
Decât Heruvimii
Și mai mărită, fără de asemănare,
Decât Serafimii;
Care fără stricăciune,
Pe Dumnezeu Cuvântul, ai născut.
Pe Tine, Cea cu adevărat
Născătoare de Dumnezeu,
Te mărim!

Săptămâna
patimilor,

sau

Săptămâna mare
este aceea dinainte
de Paști.
Atunci Mântuitorul
nostru Isus Cristos
a fost trădat,
chinuit și răstignit
pe cruce.

Joi, în săptămâna patimilor, Mântuitorul
nostru a stat la cină cu ucenicii Săi, pen-
tru ultima dată. Atunci a frânt pâinea, a
dat-o ucenicilor Săi și le-a zis:

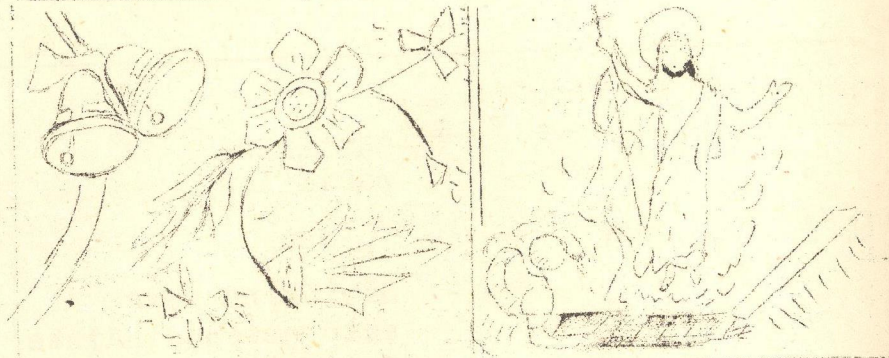
-Luați, mâncați, acesta este trupul Meu ca-
rele pentru voi se frânge, pentru iertarea
păcatelor.

Apoi a ridicat paharul cu vin și a zis:

-Beți dintru acesta toți, acesta este sân-
gele Meu, al legii celei nouă, carele pentru
voi și pentru mulți se varsă, spre iertarea
păcatelor.

După aceea a fost trădat de Iuda. A fost
prins, chinuit, judecat și Vineri dimineața a
fost răstignit. Vineri seara a fost îngropat,
iar a treia zi, Duminică în zori, Isus a în-
viat. În săptămâna patimilor, se fac rugă-
ciuni la biserică în fiecare seară. Aceste
slujbe se numesc denii.

La Paști.

La Paști, lăcașul lui Dumnezeu este tot o lumină, semn al luminii dată oamenilor prin învățătura Domnului nostru Isus Cristos.

Creștinii țin lumânările aprinse în mâini. Pe la icoane sunt așezate candelile de aur și sfeșnice cu câte trei lumini, cele trei fete dumnezești: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Făcliile pâlăiesc. Din ceara curată se ridică un fum slab, ușor și în toate sufletele e pace și bucurie. În ușa altarului a ieșit preotul cu Evanghelia și citește rar în auzul poporului îngenunchiat:

"Apoi într'această seară, adică în ziua întâia a săptămânii, când ușile erau încuiate, fiind ucenicii adunați de frica Iudeilor, venit-a Isus și a statut în mijloc și a zis: "Pace vouă!"

Clopoțele și toaca încep să sune, ducând departe vestea îmbucurătoare, ridicând la cer rugile credincioșilor.

Când s'a isprăvit citirea Evangheliei, au încetat și clopoțele. Atunci cântăreții din străină încep să cânte limpede, în tăcerea

adâncă a bisericii:

"Cristos a înviat din morți,
Cu moartea pre moarte călcând,
Și celor din mormânturi,
Viață dăruindu-le".

După citirea Evangheliei, preotul trece lângă iconostas și începe miruitul. Sfânta slujbă s'a încheiat. Preotul dă binecuvântarea și spune:

-Cristos a înviat! Creștinii răspund ca un singur om: -Adevărat a înviat!

La Paști.

Prin pomi e ciripit și cânt
Văzduhu-i plin de-un roșu soare
Și sălciile'n albă floare.
E pace'n cer și pe pământ.
Răsufllul cald al primăverii
Adus'a zilele'nvierii.

Și cât e de frumos în sat!
Creștinii vin tăcuți din vale.
Și doi de se'ntâlnesc în cale
Iși zic: Cristos a înviat!
Și râde-atâta sărbătoare
Din chipul lor cel ars de soare.

Pe deal se sue'ncetișor
Neveste tinere și fete,
Bătrâni cu iarna vieții'n plete;
Și'ncet în urma tuturor,
Vezi șovăind câte-o bătrână
Cu micul ei nepot de mână.

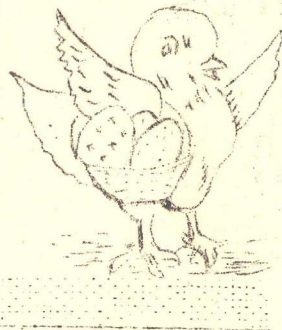

Pastele.

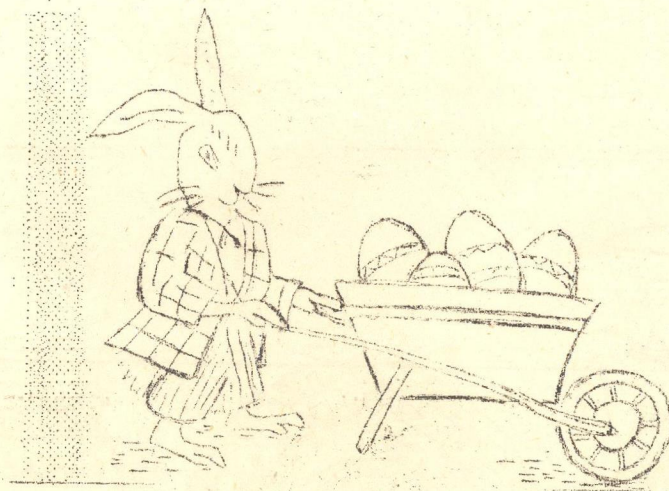
De Paști, în satul vesel, căsuțele'nălbite
Lucesc sub al lor maldăr de trestii aurite,
Pe care cocostârcii, înfipti într'un picior,
Dau gâtul peste aripi, tocând din ciocul lor.

Un scrânciob, mai la vale, pe lângă el adună
Flăcăi și fete mândre, ce râd cu voie bună;
Și'n sunet de vioare, de cobze și de naiu,
Se'ntoarce hora lină, călcând pe verde plaiu

Bătrâni cu fețe stinse, Români cu fețe dalbe,
Românce cu ochi negri și cu ștergare albe,
Pe iarba răsărită, fac praznic la un loc;
Iar primpregur copiii se prind la luptă'n
joc.

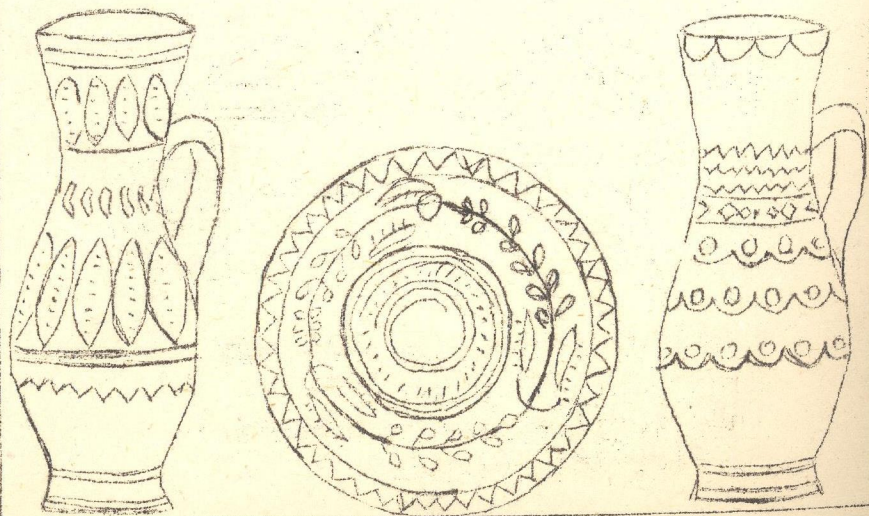
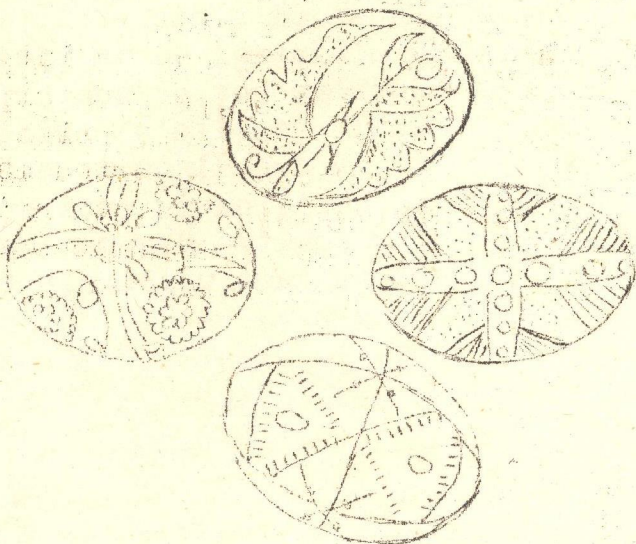
Piu, piu, piu!
Măcar că's mic,
O s'ajut și eu un pic!
Intr'un coș, pe sub aripă,
Ouale vopsite'n pripă
Eu le duc, din partea mamei,
La copii, ca în toți anii.
Iar cumătra Mac-mac-mac
Le va duce cozonac.

Dar nici eu nu stau degeaba,
Zice epurașul meu,
Oua roșii - aduc cu roaba,
Să ciocniți mereu.

ARTĂ POPULARĂ ROMÂNEASCĂ

Cântec de leagăn.

Vino somn,
 albastru domn,
 tânăr crai,
 suflat cu rai,
 safirin
 prin rozmarin,
 fulguind, plutind, zâbind,
 lângă puiul meu de-argint,
 și tiptil
 adoarme-mi-l.

Vino cer
 de giuvaer,
 să mi-l plouă
 numai rouă,
 să mi-l vază
 numai rază,
 să-l sărute desfăcute
 numai rodii și lăute,

luna lin
 să-l culce'n crin.

Vino stea
 de peruzea,
 cerne-i zări
 pe mâini, și'n păr
 flori de cântec și de măr.
 Suflă-i pene
 peste gene,
 suflă-i basm peste obraz,
 fă-i un leagăn de topaz,
 culcă-l : stea,
 scoală-l : lalea.

Ursul păcălit de vulpe.

Era odată o vulpe vicleană, ca toate vulpile. Ea umblase o noapte întreagă după hrană și nu găsisese nicăiri. Făcându-se ziua albă, vulpea iese la marginea drumului și se culcă sub o tufă, gândindu-se ce să mai facă, să poată găsi ceva de mâncare.

Șezând vulpea cu botul întins pe labele de dinainte, îi vine miros de pește. Atunci ea ridică puțin capul și uitându-se la vale în lungul drumului, zărește venind un car tras de doi boi.

-Bun! gândi vulpea. Iaca hrana ce-o așteptam eu. Și îndată iese de sub tufă și se lungește în mijlocul drumului, ca și cum ar fi fost moartă.

Carul apropiindu-se de vulpe, țăranul ce mâna boii o vede și crezând că-i moartă cu adevărat, strigă la boi: Aho! aho! Boii se opresc. Țăranul vine spre vulpe, se uită la ea de aproape și văzând-o că nici nu suflă, zice: Bre! da cum naiba a murit vulpea asta aici! Tiii!... ce frumoasă cațaveică am să fac nevestii mele din blana istui vulpoi. Zicând așa, apucă vulpea de după cap și târând-o până la car, se opinteste și o aruncă deasupra peștelui. Apoi strigă la boi: hăis! Joian, cea! Bourean. Boii pornesc.

Țăranul mergea pe lângă boi și-i îndemna să meargă mai iute, ca s'ajungă degrabă acasă și să iee pielea vulpii.

Însă, cum au pornit boii, vulpea a și înce-

put cu picioarele a împinge peștele din car jos. Țăranul mână, carul scârțâia, și peștele din car cădea.

După ce hoța de vulpe a aruncat o mulțime de pește pe drum, biniii... șor! sare și ea din car, și cu mare grabă, începe a strânge peștele de pe drum. După ce l'a strâns grămadă, îl ia, îl duce la vizuina sa și începe a mânca, că taaa... re-i mai era foame.

Tocmai când începuse a mânca, iaca vine la dânsa ursul.

-Bună masă, cumătră! Tiii! da ce mai pește ai! Dă-mi și mie că taaa... re! mi-i poftă!

-Ia mai puneti pofta'n cuiu, cumătre, că doar nu pentru gustul altuia m'am muncit eu. Dacă ți-i așa de poftă, du-te și-ți moaie coada'n baltă ca mine, și-i avea pește să mănânci.

-Învată-mă, te rog, cumătră, că eu nu știu cum se prinde peștele.

Atunci vulpea rânji dinții și zise: Alei, cumătre! da nu știi că nevoia te duce pe unde nu ți-i'voia și te învață ce nici gânae dești. Ascultă, cumătre: vrei să mănânci pește? -Du-te desară la băltoaga cea din marginea pădurii, vâra-ți coada în apă și stai pe loc, fără să te miști, până despre ziuă: atunci smuncește vârtos spre mal și ai să scoți o mulțime de pește, poate îndoit și'ntreit de cât am scos eu.

Ursul ne mai zicând nici o vorbă, alear-gă'n fuga mare la băltoaga din marginea pădurii și-și vâra'n apă toată coada!...

În acea noapte începuse a bate un vânt rece, de îngheța limba'n gură și chiar cenușa de sub foc. Îngheață zdravăn și apă din băltoagă, și prinde coada ursului ca într'un clește. Dela o vreme, ursul ne mai putând de durerea cozii și de frig, smuncește odată din toată puterea. Și sărmanul urs! în loc să scoată pește, rămâne fără de coadă!

Începe el acum a mornăi cumplit și a sări în sus de durere. Și'n ciudat pe vulpe că l-a amăgit, se duce s'o ucidă în bătae. Dar șireata de vulpe știe cum să se ferească de mânia ursului. Ea ieșise din vizuină și se vârișe în scorbura unui copac din apropiere; și când văzu pe urs că vine fără de coadă, începu a striga:

-Hei, cumătre! Dar ți'au mâncat peștii coada, ori ai fost prea lacom și ai vrut să nu mai rămâie pești în baltă?

Ursul auzind că încă-l mai ia și în răs, se înciudează și mai tare și se răpede iute spre copac; dar gura scorburii fiind strâmtă, ursul nu putea să încapă înlăuntru. Atunci el caută o creangă cu cârlig și începe a cotrobăi prin scorbura, ca să scoată vulpea afară și să-i deie de cheltuială... Dar când apuca ursul de piciorul vulpii, ea striga: "Trage, nătărăule! mie nu-mi pasă, că tragi de copac." Iar când anina cârligul de copac, ea striga: "Valeu, cumătre! nu trage, că-mi rupi piciorul!"

În zadar s'a năcăjit ursul, de-i curgeau sudorile, că tot n'a putut scoate vulpea din scorbura copacului.

Și iaca așa a rămas ursul păcălit de vulpe!

Ouă de Paști

Astăzi în sufragerie
Dormitau pe-o farfurie
Zece ouă înroșite
Necăjite și mânjite.
Un ou alb, abia ouat,
Cu mirare le-a'ntrebat:
-Ce vă este, frățioare?
Ce vă doare?...
Nu vă ninge, nu vă plouă,
Stați gătite'n haine nouă
Parcă, Dumnezeu mă ierte,
N'ati fi ouă.

-Suntem fierte, zise-un ou
rotund și fraise

Lângă pasca cu orez.

Și schimbându-și brusc alura
Toate-au început cu gura:

-Pân la urmă tot nu scap,
Ne gătește de paradă,
Ne ciocnește cap în cap
Și ne zvârle coaja'n stradă.
Ce rușine, ce dezastru!

Preferam să fiu omlet!

-Eu, de m'ar fi dat la cloșcă,

Aș fi scos un puiu albastru...

-Și eu: unul violet.

-Eu mai bine-ar fi să tac...

Așa galben sunt, că-mi vine
Să-mi închipui că pe mine
M'a ouat un cozonac.

Rugăciune

Doamne, Doamne, ceresc Tată,
 Noi pe Tine Te rugăm:
 Luminează-a noastră minte
 Lucruri bune să'nvățăm.
 Căci Tu ești Stăpânul lumii
 Și al nostru Tată ești,
 Și pe toate cele bune
 Numai Tu le îplinești.

Bunica

Cu părul nins, cu ochii mici
 Și calzi de duioșie,
 Aieva parc'o văd aici
 Icoana firavei bunici
 Din frageda-mi pruncie.

Torcea, torcea, fus după fus,
 Din zori și până'n seară,
 Cu furca'n brâu, cu gândul dus.
 Era frumoasă de nespus
 In portu-i dela țară.

Căta la noi așa de blând,
 Senină și tăcută,
 Doar suspina din când în când,
 La amintirea vreunui gând,
 Din viața ei trecută.

De câte ori priveam la ea,
 Cu dor mi-aduc aminte
 Sfiala ce mă cuprindea,
 Asemuind-o'n mintea mea
 Duminecii prea sfinte.

SFÂNTA MUNCĂ

Sfânta muncă e aceea
 Ce răsplata'n ea-și găsește.
 De'nțelegi tu asta, cheea
 Fericirii tale-o ții.
 Urgisit de toți să fii,
 Tu de-apurarea iubește.
 Iar ca să trăiești în pace,
 Nimic lumii să nu-i cei.
 Binele te'nvață'a-l face
 Ca albina mierea ei.

Cartea a fost alcătuită
ținându-se seama de psihologia
copiilor de curs primar. O parte
din material a fost întocmit pe
baza manualelor școlare din țară.

E S M A N U S C R I T O

C U P R I N S U L

Florile dalbe.....	1
O ce veste minunată.....	2
Steaua sus răsare.....	3
Trei crai.....	4
Moș Crăciun.....	5
Plugușorul.....	6
Sorcova.....	7
Botezul Domnului.....	8
Micul meu abecedar.....	9
Alfabetul.....	10
Revedere (M.Eminescu).....	13
Fetița nofturoasă.....	14
Găina cu puișori (Săndulescu).....	15
Hora.....	16
Iepurașii.....	17
Ită-liță (F.Cristescu).....	19
Ala bala.....	19
Pisica (Săndulescu).....	22
Tatăl nostru.....	24
Țara Românească (H.Lecca).....	25
Vrăbiuța.....	26
Darurile - Cinci cârlige (T.Arghe- zi)	30
Ghetele tatii (Adaptare după Biciu lescu-Tassu).....	31
Cum am făcut eu o păpușă (F.Cris- tescu)	32
O șezătoare acasă la bunici.....	36

Vine rața (F. Cristescu).....	38
Greerul și furnica (Trad. din LaFontaine de D. Anghel și Șt. O. Iosif).....	39
Degetele (El. Farago).....	40
Motanul pedepsit (El. Farago).....	41
Hora Unirii (V. Alecsandri).....	42
Innul Național	44
Zece Maiu.....	45
De ce plângea păpușa (F. Cristescu)...	46
Cântecul raței (F. Cristescu)	47
Pace (Octavian Goga).....	48
Cântec (Șt. O. Iosif).....	49
Povestea unui om leneș (I. Creangă)...	50
Gică și cățelul (din Biciulescu-Tassu)	53
Intrebări și răspunsuri.....	54
Primăvara	55
O lecție (Adapt. după Biciul. - Tassu).	56
Corbul și vulpea.....	57
Ia mai cântă, cucule (F. Cristescu)....	58
Cuvine-se cu adevărat... ..	60
Săptămâna patimilor.....	61
La Paști (din Biciulescu-Tassu).....	62
La Paști (G. Coșbuc).....	63
Paștele (V. Alecsandri).....	64
Piu, piu, piu!	65
Artă populară românească.....	66
Cântec de leagăn (R. Demetrescu-Gyr)..	67
Ursul păcălit de vulpe (I. Creangă)...	68
Ouă de Paști (G. Topârceanu).....	71
Rugăciune.....	72
Bunica (Șt. O. Iosif).....	72
Sfânta muncă (Al. Vlahuță).....	73

IN EDITURA «CUGET ROMANESC»
din Buenos Aires, Calle Aráoz 2361, C.

AU MAI APARUT:

Revista «CUGET ROMANESC», Anul I (1951), II (1952).

Revista «PAMANTUL STRAMOSESC», Seria II, 1.

NOI SI RUSII, de N. Arnautu (1953).

MARSUL NAZUINTEI NOASTRE, de Marcel Nicolau (1953).